Tu, Soarele nădejdii sfinte,
Tu, sfânt Alin în suferinţi,
/: ISUS - învie din morminte,
nădejdea-alesei biruinţi! :/

Ne-a obosit a noastră viaţă,
sub greul munte de nevoi,
/: o, vino astăzi şi dezgheaţă,
nădejdea amorţită-n noi! :/

Înviorează-ne credinţa,
trezeşte iar un sfânt
avânt,
/: să nu ne-nghită
suferinţa,
să nu ne culce le
pământ! :/

Căci nu cei doborâţi,
Isuse,
nici morţii nu Te-or
lăuda,
/: şi nici nădejdile
apuse,
nu-Ţi vor cânta mărirea
Ta. :/

Ci numai cei cu viaţă plină
pot lăuda Numele-Ţi sfânt,
/: ei au privirea-n veci senină,
căci se hrănesc cu-al Tău Cuvânt. :/

Ridică-ne deasupra noastră,
învie iar nădejdea-n noi,
/: şi spre Tăria cea albastră,
privirea să ne-o ţii apoi! :/

Osana!...Numele Tău mare,
cu-ntreagă gura-L vom cânta,
/: iar viaţa fi-va sărbătoare,
acum şi-n veci spre slava Ta!... :/